

nijo. Bolni zajec se mnogo rajši loti glodanja teh vej, nego pa sadovnjaka. Ta nemški obrambni postopek je dokaz, da vsebujeta vrba in topol za obolelo zajčje drobovje isto zdravilno sredstvo kakor skorja bolj nežnega jabolčnega drevesca.

Opisano obrambo popisuje nemško gospodarsko časopisje na dolgo in se bo sigurno obnesla tudi pri nas, ako jo bodo začeli izvajati naši po zajcu tolikanj vsako leto udarjeni sadjarji.

Tudi pri nas so že pogruntali zajčjo lekarno

Ko je bil prednji članek že napisan, je pravil piscu napreden sadjar iz Slovenskih goric, da je on že pred leti s svojim sosedom pogruntal, da je mlajši sadovnjak nekaka lekarna za bolne zajce. Oglođanja ter uničenja drevesc se ta sadjar obrani na ta način, da odžaga pozno na jesen s sadnega drevja veje,

katere spadajo proč, in jih pusti preko zime v sadovnjaku. Zajci, ki so se prišli v zimskem času zdraviti v njegov sadovnjak, so obglodali te še precej sveže veje in se niso lotili drevesnih debel.

Sadjarjem na izbiri

Podali smo v današnji razpravi o boju zoper zajčjo nadlogo sadjarjem dve sredstvi, s katerimi si lahko na lahek način obranijo svoja sadna drevesca pred zajčjim zobom. Sedaj je ležeče na sadjarjih, da preizkusijo oba in poročajo »Slov. gospodarju« o doseženih uspehih. Pri tolikanj važnem protizajčjem boju gre predvsem za to, da preizkusimo opisana obrambna sredstva po naših sadovnjakih in poučimo o njih naše potomstvo, da se bo čutilo varno pred največjim sadnim škodljivcem, o katerem gre glas, da ga je nemogoče iztrebiti s puško.

Novice iz domačih krajev

Slovenska frančiškanska provincija dobila novo predstojništvo. Na provincialnem kapitulju 10. julija je bilo izvoljeno naslednje predstojništvo slovenske frančiškanske provincije: provincial dr. p. Gracijan Heric, kustos p. Teodor Tavčar, definatorji: p. Gabrijel Planinšek, dr. p. Angelik Tominec, p. Karel Dižak, p. Salezij Glavnik.

Novi vodja mariborske bolnišnice. Za novega vodjo mariborske splošne bolnišnice je imenovan g. dr. Franjo Radšel, primarij tuberkuloznega oddelka.

Glas že od 14 dni pogrešanega. V Savinjskih planinah je izginil pred 14 dnevi 18 letni zasebni uradnik Ladislav Smodiš iz Maribora. Vse je bilo prepričano, da je doletela mladega hribolazca smrtna nesreča. Zadnje dni pa so prejeli njegovi starši iz Nemčije preveselo obvestilo, da je njihov sin živ ter zdrav v Nemčiji. V temi je zašel v planinah preko meje, kjer so ga prijeli. Šele tedaj, ko so se prepričale nemške oblasti, da je prekoračil mejo pomotoma, je bil izpuščen in se je vrnil k svojem v Maribor.

Žrtev službe. Med odbijača premikajočih vagonov je zašel v Mariboru 50 letni železničar Mihael Lah. Po nesreči je bil oddan v bolnišnico s poškodovanim prsnim košem in z zlomljeno levo roko.

Podlegel poškodb hrbtenice. Poročali smo, da je napravila v Maribor izlet železarska šola Kranjske industrijske družbe z Jesenic. Gojenci so se ob tej priliki kopali na Mariborskem otoku. 19 letni gojenec Ciril Novak je skočil

v plavalni bazen in si je hudo poškodoval hrbtenico. Novaka so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je kljub vestni zdravniški pomoči podlegel poškodb.

Na povratku z dela ga doletela smrtna nesreča. Pred Velejevo gostilno v Košakah pri Mariboru se je zgodila usodepolna prometna nesreča, ki je zahtevala življenje 40 letnega delavca Franca Maherja, stanujočega v Radvanju. Maher se je vračal na kolesu z dela s Košakov in je treščil v osební avto. Blatnik na vtomobilu je pognal kolesarja v velikem loku na sredo ceste, kjer je obležal z razbito lobanjo in v mlaki krvi. Ko so pribzrli mariborski reševalci na kraj nesreče, je bil pomilovanja vredni delavec že mrtev.

Hudo poškodovan od telice. Vinko Duh, 61 letni gonjač s Pobrežja pri Mariboru, je gnal te dni dve telici. Živali sta se splašili pred avtomobilom ter zbežljali. Starček je skušal telici zadržati, a se je ena celo zvalila nanj in mu je nevarno poškodovala prsni koš. Duha so prepeljali z resno poškodbo v mariborsko bolnišnico.

Usodepoln padelec z drevesa. Pri Št. Janžu na Dravskem polju je padel z drevesa in si zlomil levo nogo devetletni posestnikov sin Jakob Rešek. Zdravi se v mariborski bolnišnici.

Invalid utonil po nesreči v potoku. V minulnem tednu se je vračal ob potoku v Spodnjo Polskavo 53 letni železničar Rudolf Vindiš s Pragerskega. V temi je padel v potok in utonil. Smrtno ponesrečeni je bil invalid brez leve roke.

Avtomobil usmrtil konja. V noči je zadel tik pred Framom tovorni avtomobil v dvo-vprežni voz in je usmrtil 6000 din vrednega konja posestnika Ivana Greifa iz Frama.

Huda avtomobilska nesreča. Zadnjo nedeljo se je odpeljalo iz Maribora proti Rogaški Slatini z avtomobilom sedem oseb. Blizu cerkve sv. Jožefa pred Slov. Bistrico je počila na levem sprednjem kolesu pnevmatika. Avtomobil je vrglo z vso silo ob brzovajni drog. Mrtva je obležala s prebito lobanjo teta polkovnika Božoviča, poveljnika 45. pešpolka. Polkovnik sam ima zlomljeno nogo, presekan nos in poškodovano oko. Poškodbe sta dobila tudi polkovnikova otroka, žena in šofer sta le laže ranjena.

Kaj se vse zgodi, če šofer ne zna voziti. V Slov. Bistrici se je zgodila nesreča, koje povzročitelj lahko reče, da je bila zanj še prav za prav sreča. Janez Slokan, solastnik avtoprevoznega podjetja v Slov. Bistrici, se je lotil šofiranja tovrnega avtomobila, čeprav nima šoferskega izpita. Pognal je vozilo in že je bil v kupu gramoza, nakar je povsem izgubil oblast nad vozom. Zavozil je v park in tam podrl barako, v kateri ima Emil Dorn branjarjo. K sreči v popolnoma zdobljeni baraki zjutraj ob šestih ni bilo nikogar, ker sicer bi jo bil prodajalec hudo izkupil pri nesreči. Škode je 15.000 din. S tem tovornim avtomobilom je imelo podjetje ono znano nesrečo, ko je padlo iz njega v Slivnici več oseb, ki so bile na povratku s tombole v Mariboru.

Družinski oče smrtno ponesrečil pri nakladanju hlođov. V Ledineku v občini Sv. Ana v Slov. goricah je smrtno ponesrečil 50 letni viničar Franc Škrget iz Zg. Ščavnice. Nalagal je s posestnikom Vinkom Koserjem hlođe za žago. Ko je bil voz že naložen, in ga je bilo treba še povezati z verigami, se je eden od hlođov prevrnil, prelomil obe ročici, zdrknil z voza in padel na Škrgeta. Težak hlođ je viničarju zmečkal glavo, zdobil prsni koš in še zlomil roko. Škrget je bil na mestu mrtev in so prepeljali njegovo truplo v mrtvašnico k Sv. Ani. Rajni zapuščca revno ženo in nepreiskrbljenega otroka, ki sta sedaj prepuščena usmiljenim srcem.

Pri obiranju lipovega cvetja padel in se ubil. Malek Franc, 16 letni posestnikov sin iz Žabjeka pri Ptujju, je splezal na visoko lipo in obiral cvetje. Odkrhnla se mu je krhka veja, padel je v globočino ter obležal mrtev.

Pri padcu s kolesa si zlomila nogo. Na Sp. Bregu pri Ptujju je padla s kolesa šivilja Albina Planinc in si je zlomila nogo.

Smrt radi padea iz vlaka. Radi sokrivde pri krvavem dejanju v Bučecovcih na Murškem polju lani avgusta je bil med desetimi obsojenci tudi 27 letni kovač Mihael Novak iz Sta-

iz skrivališča in je zagledal bandita. Pomeril je s samokresom in ustrelil. Ni zadel. V naslednjem trenutku je sprožil nasprotnik. Kroglja se je zasekala v skalo in odtrgala od nje ostre koščke. En košček je zadel Erikov obraz in ga ranil. Iz rane je privrela kri in tekla za vrat. Erik je hitro potegnil glavo v skrivališče.

Ko se je mesec skrtil, je Erik nadaljeval plezanje. Srce mu je močno razbijalo, kri je vrela v njegovih žilah. Gnala ga je želja, da bi odrezal begunca od konj, ki so se najbrž pasli na kaki čistini. Če bandit pred njim dospe do Bliska, je plemenita žival zanj izgubljena. Ob tej misli mu je zagomazelo po hrbtu. Bliska ne sme izgubiti!

Erik ni več dvomil o tem, da bodo živinski tatovi ostali z živino v Sončni dolini, dokler se njihovi tovariši ne vrnejo iz Nevade. Nekateri izmed banditov, kakor n. pr. Orloga in neznanec, ki beži pred njim, se bodo najbrž takoj po izročitvi živine vrnili domov. Dejstvo, da so bili konji štirih lopovov na gori, je dalo sklepati na to, da so njihovi gospodarji nameravali že naslednje jutro jezdit nazaj. Niso hoteli vzbuditi suma. Orloga je bil farmer. Če bi bil več tednov odsoten, bi bilo sumljivo. Zato bo hotel domov, da sosedje ne bodo opazili njegove odsotnosti. Tudi neznanec begunec je moral imeti tehtne vzroke za takojšnji povratek. Morda tudi on spada med farmerje, ki na videz priganja živinske tatove, v resnici pa je njihov voditelj. Pri tem razmišljanju se je začelo

jasniti v Erikovi glavi glede vprašanja, zakaj vsa prejšnja zasledovanja tatov niso vodila do uspeha.

Erik je prispel naposled na vrh. Takoj se je vrgel na tla in pogledal okrog sebe. Na svojo veliko zadovoljnost je slišal topotanje Bliska. Begunec si torej ni vzel toliko časa, da bi poiskal njegovega konja, temveč je takoj zavil na stran. Mladenič je po štirih plezal naprej in iskal sledove. Kmalu je naletel na poteptan grmič.

Mladenič je tekel k svojemu konju. Begunec je sicer imel časovno prednost, a vkljub temu je upal, da ga bo kmalu dohitel, ker se z njegovim Bliskom v hitrosti ni mogel meriti noben konj. Hitro je skočil v sedlo in oddirjal. Bliska ni bilo treba priganjati, kar plaval je v zraku, ko da bi čutil, da gre za važno stvar.

Medtem se je na vzhodu začelo svitati. Mesečino je izpodirvala siva jutranja svetloba.

Gozd se je začel redčiti. Jezdec je prispel do majhne jase. Tam se je pot cepila. Ustavil je konja, prisluhnil in pogledal okrog sebe. Desna steza se je vzpenjala navzgor, leva pa se je spuščala v ozko, globoko ležečo dolino, na drugi strani pa se je kot kača vila na drugo goro. Erik ni bilo treba razmišljati o tem, kam naj krene. Zasliskal je topot konjskih kopit. Za nekaj korakov je skočil naprej in je zagledal begunca, ki se je previdno spuščal po strmi stezi v dolino. Pot je bila zelo nevarna.

»Naprej, Blisk!« je vzpodbodel konja. »Kar ona dva, to bova tudi midva naredila!«

večji meri pravila udobnosti in higijene. Hiše bodo gradili tako, da se bodo vrtele okrog svoje osi — za soncem, a namesto opeke in cementa bodo uporabljali gradiva, ki jih bodo pridobivali iz mleka. Za strehe in oknice bodo uporabljali galalit, ki ga izdelujejo iz kazeina, in podobne snovi.

Posebne želje 105 letne ženske. V majhni, rdeči hiši ob nekem jezzeru živi najstarejša Švedinja, 105 letna Ana Katarina Larsdotter-Skatova. Seveda jo je za njen 105. rojstni dan obiskal časnikar, da jo povpraša, kako in kaj. Zvedel je, da vstaja stara ženica vsak dan ob petih in si sama skuha kavo. Ostale obede ji sorođniki prinašajo v hišo in ti zanjjo sploh dobro skrbijo. Ko jo je časni-

re vasi. Obsojen je bil na tri in pol leta ječe. Obsojenci so nastopili kazni v Mariboru. Samo Novak ni bil sprejet v mariborsko kaznilnico, ker je tamkaj uslužben njegov sorodnik kot paznik. Prisojeno kazni bi bil moral prestat v kaznilnici v Sremski Mitrovici. Dano mu je bilo na izbiro, ali potuje v kaznilnico sam, ali pa v spremstvu orožnikov. Novak je izbral prvo in si je celo izposodil denar za vlak. Dve postaji pred ciljem na postaji Martinci so sopotniki pogrešili Novaka, ki je stal ves čas na hodniku ob vratih. O izginotju obveščena postaja je poslala uslužbenca takoj na delo, da poiščejo pogrešanega. Našli so ga kmalu ob progi mrtvega. Pri padcu iz vlaka si je zlomil roko v zapestju in se je smrtonosno udaril na sence. Pokopali so ga na pokopališču v Sremski Mitrovici.

Vlak smrtno povozil železniškega kurjača. Proti koncu minulega tedna se je vračal pod večer iz Celja na Ložnico 54 letni železniški kurjač Franc Nedoh. Ko je prišel do železniškega prelaza na posestvu »Mili dvor« na Lavi, je privozil iz Celja vlak, katerega Nedoh ni opazil. Lokomotiva ga je zalotila na prehodu in ga sunila v velikem loku ob progo. Sunek je železničarju zdrobil lobanjo, da je bil pri priči mrtev. Zapustil je ženo in več otrok.

Mlad delavec smrtno ponesrečil. Pri železniškem podvozu pri Pečovniku v okolici Celja je doletela nenadna smrt 26 letnega delavca Ivana Žnidarja iz Čreta pri Celju. Čez cesto ima tamošnji »Apnenik« speljano ozko železniško progo, po kateri odvažajo delavci v železnih vozičkih iz apnenice razne odpadke. Žnidar in Tifenberger sta peljala voziček z ogorki iz apnenice. Tifenberger je stal na vozičku spredaj, njegov tovariš Ivan se je obelil zadaj. Ko sta hotela z vozičkom preko ceste, je pripeljal iz Pečovnika s premogom naložen avto. Žnidar je skušal voziček ustaviti z lesenim kolom, a je padel vznak in tovorni avtomobil je šel čezenj. Ivanu je zdrobilo glavo, zmečkalo drobovje in polomilo ude, da je bil pri priči mrtev. Smrtno ponesrečeni je bil vesten delavec in se je nameraval poročiti, kar pa mu je preprečila nenadna smrt.

Umrli radi zastrupljenja s plinom. V Kotnikovi ulici v Ljubljani je stanoval železniški inženir Vladimir Mikuž. Njegova soproga je bila odšla pred tedni na počitnice v Bihač. Ko se je vrnila te dni z beogradskim brzovlakom, ji je že udarjal iz stanovanja v nos duh po plinu. Odprla je kuhinjo in ugledala na tleh svojega moža negibnega. Poklicala je pomoč, a soprogu ni bilo več za pomagati. Policijska komisija je ugotovila, da je inženir umrl radi zastrupljenja s plinom. Pokojnik je v noči vstal, da bi si skuhal kavo. Pozabil je prižgati plin, ki je bil odprt. Plin je pa zadremanega hitro omamilo, omahnil je po tleh in se ni več

SONCE SIJE
VSAKOMURI!

Veliko in malo v mestu in na deželi, vse hoče v obilni meri uživati čudovito sonce. Toda Vašo na mraz navajeno kožo treba najprej zavarovati z NIVEO, ker tedaj bo ostala sveža in zdrava. Zato nikar ne pozabite okrepčati svojo kožo z NIVEO, preden greste iz hiše.

208

zбудil. Smrtno ponesrečeni je bil med železničarji zelo priljubljen.

Pri izogibu motociklistu tovorni avto zdrknil v prepad. Brata Novak sta se peljala na štirinskem avtomobilu iz Celja proti Štoram. Tam, kjer zavije banovinska cesta v ostrem loku nad prepadom stare struge Voglajne, jima je pripeljal ravno na ovinku nasproti motociklist. Tovorni avto se je izognil na desno in se prevrnil v močvirnat prepad tako, da se je zadnji del vozila povsem pogreznil in je gledal iz blata samo prednji del. Brata sta se še srečno rešila s poškodbami na rokah.

Velika sreča v veliki avtomobilski nesreči. Poštni avtobus, ki vozi k večernemu vlaku iz Logarske doline v Šmartno ob Paki, je zadnjo soboto zdrknil s ceste in padel v Savinjo. Že med vožnjo s 15 potniki šofer ni prav obvladal avtobusa, ker je zadel dvakrat ob cestna mostička. Popolnoma pa je izgubil oblast nad vozilom, ko je pripeljal do gostilne Robnik pred Lučami, kjer se odcepi stranska struga Savinje. Avtobus je zdrknil po levi strani s ceste in se prekotatil v strugo Savinje, v kateri je bilo 60 cm vode, ki je takoj vdrla v avtobus. Vsi potniki so dobili manjše poškodbe. Na kraj nesreče so takoj prihitali domačini, da so pravočasno odstranili vrata in pomagali mokrim potnikom iz voza. Avtobus je močno poškodovan. Potniki so prestali velik strah. Vožnje niso mogli nadaljevati, ampak so prenočili v Lučah ter v Šmartnem

in so se drugo jutro odpeljali z vlakom. Veliko nesrečo lahko po pravici imenujemo še veliko srečo, ker se ni, hvala Bogu, nobenemu potniku zgodilo nič kaj posebno hudega, če izvzamemo strah, katerega so pa užili v največji meri.

Enajstletni bratec ustrelil po nesreči sestrico. V vasi Boričevo pri Novem mestu je bil ugleden posestnik in lovec Martin Gačnik s svojo družino precej daleč v Podljudnem na košnji. Dom je čuvala 17 letna hčerka Ana, ki je pazila na 11 letnega bratca Ivana in na dveletno Marijo. Dečko je v očetovi odsotnosti iztaknil puško dvocevko, jo ogledoval ter napel petelina. V sobo je stopila čuvarica doma Ana in posvarila dečka, ki je držal v roki proti izrecni očetovi prepovedi orožje. Naenkrat pa je počilo in šibre iz puške so smrtno zadele v glavo Marijo, ki se je igrala v sobi. Nesreča je bridko odjeknila po vsej Dolenjski in je ponovno svarilo, kako skrbno je treba zaklepati orožje pred odraščajočo moško mladino in predvsem bi ne smeli biti v njem nikdar naboji!

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmoderneje urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialista kirurg dr. Černič. 27

Zaradi dopusta 1033
ne ordiniram do začetka avgusta.
DR. KAPRALOV, MARIJA SNEŽNA.

kar vprašal, ali ima za svoj rojstni dan kakšno posebno željo, je odgovorila malo v zadregi, da si želi — slanika. Tudi pipico dobrega tobaka rada pokadi.

150.000 pisem žensk, ki bi se rade omožile. V Ogrskem Gradišču se je moral zagovarjati neki J. Kutacek, ki je imel znano posredovalnico za ženitve. Kako obsežen je bil njegov obrat, je najbolj razvidno iz tega, da so v njegovem arhivu našli 150.000 pisem žensk, ki bi se rade poročile. Sodišče je zaslišalo okrog 800 prič. Kutacek se je pregrešil s tem, da je razpošiljal fotografije lepih žensk iz širše okolice Ogrskega Gradišča kot fotografije ženitnih kandidat, čeprav je šlo v mnogih primerih za poročene žene, ki niso imele niti najmanjšega

Konj je stresel z glavo, kakor da bi bil razumel gospodarjeve besede. Nato se je naglo spuščal po strmi, kameniti stezi v dolino.

Oba jezdeca sta srečno prispela v ožino. Potem se je začela ježa na življenje in smrt. Begunčev konj je dirjal ko veter, toda Erikov Blisk je bil še hitrejši. Zdelo se je, da kar plava. Med beguncem in zasledovalcem se je razdalja počasi manjšala.

Na vzhodnem nebu so se medtem prikazali prvi sončni žarki in so krvavordeče pobarvali vso okolico.

Razdalja med jezdecema se je nenadoma začela daljšati, dasi Blisk ni zmanjšal svoje hitrosti. Erik se zaradi tega ni vznemirjal, ker je bil prepričan, da je begunčev konj zdaj dal od sebe največjo hitrost, v kateri ne bo mogel dolgo vzdržati. Mladenič je prav sklepal. Begunec je divje vzpodbodel konja. Žival, ki je malokdaj okušala ostroge, se je vzpela in zdirjala. Divja gonja pa jo je utrujala in moči so ji začele pešati. Erik je zaklical Blisku. Ta je še bolj iztegnil vrat. Daljava se je spet začela manjšati. Čez nekaj časa je Erik že slišal peketanje kopit tujčevega konja. Tujec je spet zbudil konja z ostrogami. Ta je napel sile, a kmalu spet začel omagovati.

Divja gonja je trajala že nad eno uro. Sonce se je že visoko dvignilo in pozlatilo okolico. Nebo je bilo jasno in se je prijazno smehljalo zemlji, ki se je vzbujala k novemu življenju.

Topot begunčevega konja je nenadoma utihnil. Erik se je dvignil v sedlu in pogledal. Zagledal je debelo smreko, ki je ležala čez stezo. Begunec je ni preskočil, temveč se ji je izognil. Pri tem je jezdil počasneje in izgubil nekaj časa. Erik pa je napel uzdo, vzpodbodel konja in oviro preskočil.

Steza se je začela vzpenjati in je vodila ob skalnatih stenah. Svet je postajal vse bolj pust. Gozdovi so zaostajali. Skale so bile gole, puste. Pod goro se je vila reka, ki jo je bil Erik prejšnjega dne preplaval. Voda se je srebrno svetlikala.

Daljava med jezdecema se je vidno manjšala. Begunčev konj se je že opotekal in je bilo jasno, da ne bo dolgo vzdržal.

Erik bi lahko streljal, a ni hotel. V njegovih očeh je gorela divja bojaželjnost. To je bil izreden lov — lov na človeka. Erik se je v sedlu sklanjal nekoliko naprej, usta je stiskal. Njegove oči so počivale na tilniku moža, kateremu se je vse bolj bližal. To je bil lep, močen tilnik. Nad njim so frfotali dolgi, kodrasti lasje.

Begunec je sedel na konju ko izklesan kip. Erik ni opazil na njem niti najmanjše utrujenosti. Še nikdar ni videl takega jezdeca in ravno to ga je mikalo, da bi čimprej pogledal skrivnostnemu tujcu v oči.

Erik je ostro opazoval tujca. Ta je nenadoma z levico prijel uzdo in se z glavo nekoliko obrnil nazaj. Erik je od strani videl njegov obraz in opazil, da je imel